

**Πώς η Αμερική έβγαλε εκτός λειτουργίας (κατέστρεψαν)
τον αγωγό Nord Stream**
How America Took Out The Nord Stream Pipeline

Οι New York Times το χαρακτήρισαν «μυστήριο», αλλά οι Ηνωμένες Πολιτείες εκτέλεσαν μια μυστική θαλάσσια επιχείρηση που κρατήθηκε μυστική—μέχρι τώρα.

By [Seymour Hersh \(Σέιμουρ Χερς\)](#)

Το Κέντρο Καταδύσεων και Διάσωσης του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ βρίσκεται σε μια τοποθεσία τόσο σκοτεινή όσο το όνομά του - κάτω από αυτό που κάποτε ήταν μια επαρχιακή λωρίδα στην αγροτική πόλη του Παναμά, ένα τουριστικό θέρετρο που τώρα ακμάζει στη νοτιοδυτική περιοχή της Φλόριντα, 70 μίλια νότια της Αλαμπάμα σύνορο. Το συγκρότημα του κέντρου είναι εξίσου απεριγράπτο με τη θέση του—μια μονόχρωμη κατασκευή μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο που μοιάζει με επαγγελματικό γυμνάσιο στη δυτική πλευρά του Σικάγο. Ένα πλυντήριο με κερματοδέκτη και μια σχολή χορού βρίσκονται απέναντι από αυτό που σήμερα είναι δρόμος με τέσσερις λωρίδες.

Το κέντρο εκπαιδεύει δύτες βαθέων υδάτων υψηλής εξειδίκευσης για δεκαετίες, οι οποίοι, αφού ανατεθούν σε αμερικανικές στρατιωτικές μονάδες σε όλο τον κόσμο, είναι σε θέση να κάνουν τεχνικές καταδύσεις για να κάνουν το καλό - χρησιμοποιώντας εκρηκτικά C4 για να καθαρίσουν λιμάνια και παραλίες από συντρίμια και μηχανήματα που δεν έχουν εκραγεί - καθώς και το κακό, όπως η ανατίναξη ξένων εξέδρων πετρελαίου, η ρύπανση των βαλβίδων εισαγωγής για υποθαλάσσια εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής, η καταστροφή κλειδαριών σε κρίσιμα ναυτιλιακά κανάλια. Το κέντρο της πόλης του Παναμά, το οποίο διαθέτει τη δεύτερη μεγαλύτερη εσωτερική πισίνα στην Αμερική, ήταν το ιδανικό μέρος για να στρατολογηθούν οι καλύτεροι και πιο λιγομίλητοι αποφοίτων της σχολής καταδύσεων που έκαναν με επιτυχία το περασμένο καλοκαίρι αυτό που είχαν εξουσιοδοτηθεί να κάνουν 260 πόδια κάτω από την επιφάνεια της Βαλτικής Θάλασσας.

Τον περασμένο Ιούνιο, οι δύτες του Πολεμικού Ναυτικού, που δρούσαν υπό την κάλυψη μιας ευρέως δημοσιοποιημένης άσκησης του NATO στα μέσα του καλοκαιριού, γνωστής ως [BALTOPS 22](#), τοποθέτησαν τα εκρηκτικά που πυροδοτήθηκαν από απόσταση που, τρεις μήνες αργότερα, κατέστρεψαν τρεις από τους τέσσερις αγωγούς Nord Stream, σύμφωνα με μια πηγή με άμεση γνώση του επιχειρησιακού σχεδιασμού.

Δύο από τους αγωγούς, οι οποίοι ήταν γνωστοί συλλογικά ως Nord Stream 1, παρείχαν στη Γερμανία και σε μεγάλο μέρος της Δυτικής Ευρώπης φθηνό ρωσικό φυσικό αέριο για περισσότερο από μια δεκαετία. Ένα δεύτερο ζεύγος αγωγών, που ονομαζόταν Nord Stream 2, είχε κατασκευαστεί αλλά δεν ήταν ακόμη σε λειτουργία. Τώρα, με τα ρωσικά στρατεύματα να συγκεντρώνονται στα ουκρανικά σύνορα και τον πιο αιματηρό πόλεμο στην Ευρώπη από το 1945, ο Πρόεδρος Τζόζεφ Μπάιντεν είδε τους αγωγούς ως όχημα για τον Βλαντιμίρ Πούτιν για να οπλίσει το φυσικό αέριο για τις πολιτικές και εδαφικές του φιλοδοξίες.

Ζητήθηκε να σχολιάσει, η Adrienne Watson, εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου, είπε σε ένα email: «Αυτό είναι ψευδές και πλήρης φαντασία». Η Tammy Thorp, εκπρόσωπος της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, έγραψε παρόμοια: «Αυτός ο ισχυρισμός είναι εντελώς και εντελώς ψευδής».

Η απόφαση του Μπάιντεν να σαμποτάρει τους αγωγούς ήρθε μετά από περισσότερους από εννέα μήνες άκρως απόρρητης συζήτησης στο εσωτερικό της κοινότητας εθνικής ασφάλειας της Ουάσιγκτον σχετικά με τον καλύτερο τρόπο επίτευξης αυτού του στόχου. Για μεγάλο μέρος εκείνου του χρόνου, το θέμα δεν ήταν αν θα εκτελούσε την αποστολή, αλλά πώς να την ολοκληρώσει χωρίς καμία προφανή ένδειξη για το ποιος ήταν υπεύθυνος.

Υπήρχε ένας ζωτικής σημασίας γραφειοκρατικός λόγος για να βασιστούμε στους αποφοίτους της σχολής καταδύσεων του κέντρου στην Πόλη του Παναμά. Οι δύτες ήταν μόνο το Πολεμικό Ναυτικό και όχι μέλη της Διοίκησης Ειδικών Επιχειρήσεων της Αμερικής, της οποίας οι μυστικές επιχειρήσεις πρέπει να αναφέρονται στο Κογκρέσο και να ενημερωθούν εκ των προτέρων στην ηγεσία της Γερουσίας και της Βουλής – τη λεγόμενη [Συμμορία των Οκτώ](#). Η κυβέρνηση Μπάιντεν έκανε ό,τι ήταν δυνατόν για να αποφύγει τις διαρροές, καθώς ο σχεδιασμός πραγματοποιήθηκε στα τέλη του 2021 και στους πρώτους μήνες του 2022.

Ο Πρόεδρος Μπάιντεν και η ομάδα εξωτερικής πολιτικής του -ο σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας Τζέικ Σάλιβαν, ο υπουργός Εξωτερικών Τόνι Μπλίνκεν και η Βικτόρια Νούλαντ, η υφυπουργός Εξωτερικών αρμόδια για την Πολιτική- ήταν έντονο και συνεπές στην εχθρότητά τους προς τους δύο αγωγούς, οι οποίοι έτρεχαν δίπλα-δίπλα για 750 μίλια κάτω από τη Βαλτική Θάλασσα από δύο διαφορετικά λιμάνια στη βορειοανατολική Ρωσία κοντά στα σύνορα της Εσθονίας, περνώντας κοντά στο νησί Bornholm της Δανίας πριν καταλήξουμε στη βόρεια Γερμανία.

Η απευθείας διαδρομή, η οποία παρέκαμψε κάθε ανάγκη διέλευσης από την Ουκρανία, ήταν ένα όφελος για τη γερμανική οικονομία, η οποία απολάμβανε άφθονα φθηνού ρωσικού φυσικού αερίου—αρκετό για να λειτουργήσει τα εργοστάσιά της και να θερμάνει τα σπίτια της, ενώ επέτρεψε στους Γερμανούς διανομείς να πουλήσουν το υπερβολικό φυσικό αέριο. κέρδος σε όλη τη Δυτική Ευρώπη. Ενέργειες που θα μπορούσαν να εντοπιστούν στην κυβέρνηση θα παραβίαζαν τις υποσχέσεις των ΗΠΑ για ελαχιστοποίηση της άμεσης σύγκρουσης με τη Ρωσία. Η μυστικότητα ήταν απαραίτητη.

Από τις πρώτες μέρες του, ο Nord Stream 1 θεωρήθηκε από την Ουάσιγκτον και τους αντιρωσικούς εταίρους του στο NATO ως απειλή για τη δυτική κυριαρχία. Η εταιρεία χαρτοφυλακίου πίσω από αυτό, η [Nord Stream AG](#), ιδρύθηκε στην Ελβετία το 2005 σε συνεργασία με την Gazprom, μια εισηγμένη στο χρηματιστήριο ρωσική εταιρεία που παράγει τεράστια κέρδη για τους μετόχους, η οποία κυριαρχείται από ολιγάρχες που είναι γνωστό ότι βρίσκονται στη δέσμευση του Πούτιν. Η Gazprom ήλεγχε το 51 τοις εκατό της εταιρείας, με τέσσερις ευρωπαϊκές εταιρείες ενέργειας —μία στη Γαλλία, μία στην Ολλανδία και δύο στη Γερμανία— να μοιράζονται το υπόλοιπο 49% του αποθέματος και να έχουν το δικαίωμα να ελέγχουν τις μεταγενέστερες πωλήσεις του φθηνού φυσικού αερίου σε τοπικό επίπεδο. διανομείς στη Γερμανία και τη Δυτική Ευρώπη. Τα κέρδη της Gazprom μοιράστηκαν με τη ρωσική κυβέρνηση και τα κρατικά έσοδα από φυσικό αέριο και πετρέλαιο εκτιμήθηκαν σε μερικά χρόνια έως [και στο 45 τοις εκατό](#) του ετήσιου προϋπολογισμού της Ρωσίας.

Οι πολιτικοί φόβοι της Αμερικής ήταν πραγματικοί: ο Πούτιν θα είχε τώρα μια πρόσθετη και πολύ αναγκαία κύρια πηγή εισοδήματος και η Γερμανία και η υπόλοιπη Δυτική Ευρώπη θα εθίζονταν στο φθηνό φυσικό αέριο που προμηθεύει η Ρωσία - ενώ θα μείωνε την ευρωπαϊκή εξάρτηση από την Αμερική. Στην πραγματικότητα, αυτό ακριβώς συνέβη. Πολλοί Γερμανοί είδαν το Nord Stream 1 ως μέρος της απελευθέρωσης της

περίφημης [θεωρίας Ostpolitik του πρώην καγκελαρίου Willy Brandt](#), η οποία θα επέτρεπε στη μεταπολεμική Γερμανία να αποκαταστήσει τον εαυτό της και άλλα ευρωπαϊκά έθνη που καταστράφηκαν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μεταξύ άλλων πρωτοβουλιών, χρησιμοποιώντας φθηνό ρωσικό αέριο για ευημερούσα δυτικοευρωπαϊκή αγορά και εμπορική οικονομία.

Το Nord Stream 1 ήταν αρκετά επικίνδυνο, κατά την άποψη του NATO και της Ουάσιγκτον, αλλά ο Nord Stream 2, του οποίου η κατασκευή [ολοκληρώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2021](#), θα διπλασίαζε την ποσότητα φθηνού φυσικού αερίου που θα ήταν διαθέσιμο στη Γερμανία και εάν εγκριθεί από τις γερμανικές ρυθμιστικές αρχές και Δυτική Ευρώπη. Ο δεύτερος αγωγός θα παρέχει επίσης αρκετό φυσικό αέριο για περισσότερο από το 50 τοις εκατό της ετήσιας κατανάλωσης της Γερμανίας. Οι εντάσεις κλιμακώνονταν συνεχώς μεταξύ Ρωσίας και NATO, υποστηριζόμενες από την επιθετική εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης Μπάιντεν.

Η αντίθεση στο Nord Stream 2 φούντωσε την παραμονή της ορκωμοσίας του Μπάιντεν τον Ιανουάριο του 2021, όταν οι Ρεπουμπλικάνοι της Γερουσίας, με επικεφαλής τον Τεντ Κρουζ του Τέξας, έθεσαν επανειλημμένα την πολιτική απειλή του φθηνού ρωσικού φυσικού αερίου κατά την ακρόαση επιβεβαίωσης του Μπλίνκεν ως Υπουργού Εξωτερικών. Μέχρι τότε, μια ενοποιημένη Γερουσία είχε περάσει με επιτυχία έναν νόμο που, όπως είπε ο Κρουζ στον Blinken, «σταμάτησε [τον αγωγό] στα ίχνη του». Θα υπήρχε τεράστια πολιτική και οικονομική πίεση από τη γερμανική κυβέρνηση, με επικεφαλής τότε την Άνγκελα Μέρκελ, για να γίνει ο δεύτερος αγωγός στο διαδίκτυο.

Θα σταθεί ο Μπάιντεν απέναντι στους Γερμανούς; Ο Blinken είπε ναι, [αλλά πρόσθεσε](#) ότι δεν είχε συζητήσει τις λεπτομέρειες των απόψεων του επερχόμενου Προέδρου. «Γνωρίζω την ισχυρή του πεποίθηση ότι αυτή είναι μια κακή ιδέα, το Nord Stream 2», είπε. «Ξέρω ότι θα μας ζητούσε να χρησιμοποιήσουμε κάθε πειστικό εργαλείο που έχουμε για να πείσουμε τους φίλους και

τους εταίρους μας, συμπεριλαμβανομένης της Γερμανίας, να μην προχωρήσουμε με αυτό».

Λίγους μήνες αργότερα, καθώς η κατασκευή του δεύτερου αγωγού πλησίαζε στην ολοκλήρωση, ο Μπάιντεν ανοιγόκλεισε. Εκείνο τον Μάιο, σε μια [εκπληκτική ανατροπή](#), η κυβέρνηση παραιτήθηκε από κυρώσεις κατά της Nord Stream AG, με [έναν αξιωματούχο του Στέιτ Ντιπάρτμεντ να παραδέχεται](#) ότι η προσπάθεια διακοπής του αγωγού μέσω κυρώσεων και διπλωματίας ήταν «πάντα μακρινή προσπάθεια». Παρασκηνιακά, αξιωματούχοι της διοίκησης [φέρεται να προέτρεψαν](#) τον Ουκρανό Πρόεδρο Βολοντίμιρ Ζελένσκι, ο οποίος τότε αντιμετώπιζε απειλή ρωσικής εισβολής, να μην επικρίνει την κίνηση.

Υπήρχαν άμεσες συνέπειες. Οι Ρεπουμπλικάνοι της Γερουσίας, με επικεφαλής τον Κρουζ, ανακοίνωσαν άμεσο αποκλεισμό όλων των υποψηφίων εξωτερικής πολιτικής του Μπάιντεν και καθυστέρησαν την ψήφιση του ετήσιου αμυντικού νομοσχεδίου για μήνες, βαθιά μέχρι το φθινόπωρο. Το *Politico* [απεικόνισε](#) αργότερα την ανάκαμψη του Μπάιντεν στον δεύτερο ρωσικό αγωγό ως «τη μόνη απόφαση, αναμφισβήτητα μεγαλύτερη από τη χαοτική στρατιωτική αποχώρηση από το Αφγανιστάν, που έθεσε σε κίνδυνο την ατζέντα του Μπάιντεν».

Η διοίκηση βροντοφώναζε, παρά το γεγονός ότι έλαβε μια αναβολή για την κρίση στα μέσα Νοεμβρίου, όταν οι ρυθμιστικές αρχές ενέργειας της Γερμανίας [ανέστειλαν την έγκριση](#) του δεύτερου αγωγού Nord Stream. Οι τιμές του φυσικού αερίου [αυξήθηκαν κατά 8% μέσα σε λίγες μέρες](#), εν μέσω αυξανόμενων φόβων στη Γερμανία και την Ευρώπη ότι η αναστολή του αγωγού και η αυξανόμενη πιθανότητα ενός πολέμου μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας θα οδηγούσε σε έναν πολύ ανεπιθύμητο κρύο χειμώνα. Δεν ήταν σαφές στην Ουάσιγκτον ακριβώς πού βρισκόταν ο Όλαφ Σολτς, ο νεοδιορισθείς καγκελάριος της Γερμανίας. Μήνες νωρίτερα, μετά την πτώση του Αφγανιστάν, ο Scholtz είχε υποστηρίξει δημόσια την έκκληση του Γάλλου Προέδρου Emmanuel Macron για μια πιο αυτόνομη

ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική σε μια ομιλία του στην Πράγα - υποδηλώνοντας ξεκάθαρα λιγότερη εξάρτηση από την Ουάσιγκτον και τις υδραυλικές της ενέργειες.

Σε όλο αυτό, τα ρωσικά στρατεύματα είχαν σταθερά και δυσοίωνα οικοδόμηση στα σύνορα της Ουκρανίας και μέχρι τα τέλη Δεκεμβρίου περισσότεροι από 100.000 στρατιώτες ήταν σε θέση να χτυπήσουν από τη Λευκορωσία και την Κριμαία. Ο συναγερμός αυξανόταν στην Ουάσιγκτον, συμπεριλαμβανομένης της εκτίμησης από τον Blinken ότι αυτός ο αριθμός στρατευμάτων θα μπορούσε να «διπλασιαστεί σε σύντομο χρονικό διάστημα».

Η προσοχή της διοίκησης επικεντρώθηκε για άλλη μια φορά στο Nord Stream. Όσο η Ευρώπη παρέμενε εξαρτημένη από τους αγωγούς για φθινό φυσικό αέριο, η Ουάσιγκτον φοβόταν ότι χώρες όπως η Γερμανία θα ήταν απρόθυμες να προμηθεύσουν στην Ουκρανία τα χρήματα και τα όπλα που χρειαζόταν για να νικήσει τη Ρωσία.

Ήταν σε αυτή την άστατη στιγμή που ο Μπάιντεν εξουσιοδότησε τον Τζέικ Σάλιβαν να συγκεντρώσει μια διυπηρεσιακή ομάδα για να καταλήξει σε ένα σχέδιο.

Όλες οι επιλογές ήταν στο τραπέζι. Αλλά μόνο ένα θα προέκυπτε.

ΣΧΕΔΙΑΣΗ

Τον Δεκέμβριο του 2021, δύο μήνες πριν τα πρώτα ρωσικά τανκς εισέλθουν στην Ουκρανία, ο Τζέικ Σάλιβαν συγκάλεσε μια συνάντηση μιας νεοσυσταθείσας ειδικής ομάδας—άνδρες και γυναίκες από τον Μικτό Επιτελείο, τη CIA και το Υπουργείο Πολιτείας και Οικονομικών—και ζήτησε για συστάσεις σχετικά με τον τρόπο αντίδρασης στην επικείμενη εισβολή του Πούτιν.

Θα ήταν η πρώτη από μια σειρά άκρως απόρρητων συναντήσεων, σε μια ασφαλή αίθουσα στον τελευταίο όροφο του Παλαιού Κτηρίου Γραφείων, δίπλα στον Λευκό Οίκο, που ήταν επίσης το σπίτι του Συμβουλευτικού Συμβουλίου Εξωτερικών Πληροφοριών

του Προέδρου (PFIAB). . Υπήρχε η συνηθισμένη κουβέντα που οδήγησε τελικά σε ένα κρίσιμο προκαταρκτικό ερώτημα: Η σύσταση που διαβιβάστηκε από την ομάδα στον Πρόεδρο θα ήταν αναστρέψιμη—όπως ένα άλλο επίπεδο κυρώσεων και νομισματικών περιορισμών—ή μη αναστρέψιμη—δηλαδή κινητικές ενέργειες, οι οποίες δεν μπορούσε να αναιρεθεί;

Αυτό που έγινε σαφές στους συμμετέχοντες, σύμφωνα με την πηγή με άμεση γνώση της διαδικασίας, είναι ότι ο Sullivan σκόπευε η ομάδα να καταστρώσει ένα σχέδιο για την καταστροφή των δύο αγωγών Nord Stream - και ότι εκπλήρωνε τις επιθυμίες των Πρόεδρος.

ΟΙ ΠΑΙΚΤΕΣ Από αριστερά προς τα δεξιά: Victoria Nuland, Anthony Blinken και Jake Sullivan.

Στις επόμενες αρκετές συναντήσεις, οι συμμετέχοντες συζήτησαν επιλογές για επίθεση. Το Πολεμικό Ναυτικό πρότεινε τη χρήση ενός υποβρυχίου που τέθηκε πρόσφατα σε λειτουργία για να επιτεθεί απευθείας στον αγωγό. Η Πολεμική Αεροπορία συζήτησε τη ρίψη βομβών με καθυστερημένες ασφάλειες που θα μπορούσαν να πυροδοτηθούν εξ αποστάσεως. Η CIA υποστήριξε ότι ό,τι κι αν γινόταν, θα έπρεπε να είναι κρυφό. Όλοι οι εμπλεκόμενοι κατάλαβαν το διακύβευμα. «Αυτό δεν είναι κάτι για παιδιά», είπε η πηγή. Εάν η επίθεση μπορούσε να εντοπιστεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, "Είναι μια πράξη πολέμου".

Εκείνη την εποχή, η CIA διευθυνόταν από τον William Burns, έναν ήπιο τρόπο πρώην πρεσβευτή στη Ρωσία που είχε διατελέσει αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών στην κυβέρνηση Ομπάμα. Ο Μπερνς εξουσιοδότησε γρήγορα μια ομάδα εργασίας της

Υπηρεσίας, της οποίας τα ad hoc μέλη περιλάμβαναν —κατά τύχη— κάποιον που ήταν εξοικειωμένος με τις δυνατότητες των δυτών βαθέων υδάτων του Πολεμικού Ναυτικού στην Πόλη του Παναμά. Τις επόμενες εβδομάδες, μέλη της ομάδας εργασίας της CIA άρχισαν να καταστρώνουν ένα σχέδιο για μια μυστική επιχείρηση που θα χρησιμοποιούσε δύτες βαθέων υδάτων για να πυροδοτήσει μια έκρηξη κατά μήκος του αγωγού.

Κάτι τέτοιο είχε γίνει και παλιότερα. Το 1971, η [αμερικανική κοινότητα πληροφοριών έμαθε](#) από άγνωστες ακόμη πηγές ότι δύο σημαντικές μονάδες του ρωσικού ναυτικού επικοινωνούσαν μέσω ενός υποθαλάσσιου καλωδίου που ήταν θαμμένο στη Θάλασσα του Οχότσκ, στην Άπω Ανατολή της Ρωσίας. Το καλώδιο συνέδεε μια περιφερειακή διοίκηση του Πολεμικού Ναυτικού με το αρχηγείο της ηπειρωτικής χώρας στο Βλαδιβοστόκ.

Μια επιλεγμένη ομάδα από στελέχη της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και της Υπηρεσίας Εθνικής Ασφάλειας συγκεντρώθηκε κάπου στην περιοχή της Ουάσιγκτον, υπό βαθιά κάλυψη, και εκπόνησε ένα σχέδιο, χρησιμοποιώντας δύτες του Πολεμικού Ναυτικού, τροποποιημένα υποβρύχια και ένα όχημα διάσωσης βαθέων υποβρυχίων, το οποίο πέτυχε, αφού πολλές δοκιμές και λάθη, στον εντοπισμό του ρωσικού καλωδίου. Οι δύτες τοποθέτησαν μια εξελιγμένη συσκευή ακρόασης στο καλώδιο που αναχαίτισε με επιτυχία τη ρωσική κυκλοφορία και την κατέγραψε σε ένα σύστημα μαγνητοφώνησης.

Η NSA έμαθε ότι ανώτεροι αξιωματικοί του ρωσικού ναυτικού, πεπεισμένοι για την ασφάλεια του συνδέσμου επικοινωνίας τους, συνομιλούσαν με τους συνομηλικούς τους χωρίς κρυπτογράφηση. Η συσκευή ηχογράφησης και η κασέτα της έπρεπε να αντικαθίστανται κάθε μήνα και το έργο συνεχιζόταν χαρούμενα για μια δεκαετία έως ότου παραβιάστηκε από έναν σαραντατετράχρονο πολιτικό τεχνικό της NSA [ονόματι Ρόναλντ Πέλτον](#), ο οποίος μιλούσε άπταιστα τα ρωσικά. Ο Πέλτον προδόθηκε από έναν Ρώσο αποστάτη το 1985 και καταδικάστηκε σε φυλάκιση. Πληρώθηκε μόλις 5.000 δολάρια από τους Ρώσους

για τις αποκαλύψεις του σχετικά με την επιχείρηση, [μαζί με 35.000 δολάρια](#) για άλλα ρωσικά επιχειρησιακά δεδομένα που έδωσε και τα οποία δεν δημοσιοποιήθηκαν ποτέ.

Αυτή η υποβρύχια επιτυχία, με την κωδική ονομασία Ivy Bells, ήταν καινοτόμος και επικίνδυνη και παρήγαγε ανεκτίμητη ευφυΐα σχετικά με τις προθέσεις και τον σχεδιασμό του Ρωσικού Ναυτικού.

Ωστόσο, η διυπηρεσιακή ομάδα ήταν αρχικά δύσπιστη για τον ενθουσιασμό της CIA για μια κρυφή επίθεση στα βαθιά νερά. Υπήρχαν πάρα πολλά αναπάντητα ερωτήματα. Τα νερά της Βαλτικής Θάλασσας περιπολούνταν έντονα από το ρωσικό ναυτικό και δεν υπήρχαν εξέδρες άντλησης πετρελαίου που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως κάλυψη για μια επιχείρηση κατάδυσης. Θα έπρεπε οι δύτες να πάνε στην Εσθονία, ακριβώς απέναντι από τα σύνορα από τις αποβάθρες φόρτωσης φυσικού αερίου της Ρωσίας, για να εκπαιδευτούν για την αποστολή; «Θα ήταν τράγος γαμημένος», είπαν στο Πρακτορείο.

Καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της μεθόδου», είπε η πηγή, «κάποιοι εργαζόμενοι στη CIA και στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ έλεγαν: «Μην το κάνεις αυτό. Είναι ανόητο και θα είναι πολιτικός εφιάλτης αν βγει».

Ωστόσο, στις αρχές του 2022, η ομάδα εργασίας της CIA ανέφερε στη διυπηρεσιακή ομάδα του Σάλιβαν: «Έχουμε έναν τρόπο να ανατινάξουμε τους αγωγούς».

Αυτό που ακολούθησε ήταν εκπληκτικό. Στις 7 Φεβρουαρίου, λιγότερο από τρεις εβδομάδες πριν από τη φαινομενικά αναπόφευκτη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, ο Μπλάντεν συναντήθηκε στο γραφείο του στον Λευκό Οίκο με τον γερμανό καγκελάριο Όλαφ Σολτς, ο οποίος, μετά από κάποια αναταραχή, ήταν πλέον σταθερά στην αμερικανική ομάδα. Στη συνέντευξη Τύπου που ακολούθησε, ο Μπλάντεν είπε προκλητικά: « [Αν η](#)

Ρωσία εισβάλει. . . δεν θα υπάρχει πλέον Nord Stream 2. Θα δώσουμε ένα τέλος σε αυτό .»

Είκοσι ημέρες νωρίτερα, η υφυπουργός Νούλαντ είχε μεταφέρει ουσιαστικά το ίδιο μήνυμα σε μια ενημέρωση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, με μικρή κάλυψη στον Τύπο. «Θέλω να είμαι πολύ σαφής μαζί σας σήμερα», είπε απαντώντας σε ερώτηση. «Εάν η Ρωσία εισβάλει στην Ουκρανία, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ο Nord Stream 2 δεν θα προχωρήσει ».

Αρκετοί από εκείνους που συμμετείχαν στον σχεδιασμό της αποστολής του αγωγού ήταν απογοητευμένοι από αυτό που θεώρησαν ως έμμεσες αναφορές στην επίθεση.

«Ήταν σαν να βάζαμε μια ατομική βόμβα στο έδαφος στο Τόκιο και να λέμε στους Ιάπωνες ότι θα την πυροδοτήσουμε», είπε η πηγή. «Το σχέδιο ήταν οι επιλογές να εκτελούνται μετά την εισβολή και να μην διαφημίζονται δημόσια. Ο Μπλάντεν απλά δεν το κατάλαβε ή το αγνόησε».

Η αδιακρισία του Μπλάντεν και της Νούλαντ, αν ήταν αυτό, μπορεί να απογοήτευσε ορισμένους από τους σχεδιαστές. Δημιούργησε όμως και μια ευκαιρία. Σύμφωνα με την πηγή, ορισμένοι από τους ανώτερους αξιωματούχους της CIA διαπίστωσαν ότι η ανατίναξη του αγωγού «δεν θα μπορούσε πλέον να θεωρείται μυστική επιλογή επειδή ο Πρόεδρος μόλις ανακοίνωσε ότι ξέραμε πώς να το κάνουμε».

Το σχέδιο για την ανατίναξη του Nord Stream 1 και 2 υποβαθμίστηκε ξαφνικά από μια μυστική επιχείρηση που απαιτούσε την ενημέρωση του Κογκρέσου σε μια επιχείρηση που θεωρήθηκε ως επιχείρηση πληροφοριών υψηλής διαβάθμισης με στρατιωτική υποστήριξη των ΗΠΑ. Σύμφωνα με το νόμο, εξήγησε η πηγή, «Δεν υπήρχε πλέον νομική απαίτηση να αναφερθεί η επιχείρηση στο Κογκρέσο. Το μόνο που έπρεπε να κάνουν τώρα είναι απλώς να το κάνουν—αλλά έπρεπε να είναι ακόμα

μυστικό. Οι Ρώσοι έχουν εξαιρετική επιτήρηση της Βαλτικής Θάλασσας».

Τα μέλη της ομάδας εργασίας του Οργανισμού δεν είχαν άμεση επαφή με τον Λευκό Οίκο και ήταν πρόθυμοι να μάθουν αν ο Πρόεδρος εννοούσε αυτό που είχε πει —δηλαδή, εάν η αποστολή ήταν τώρα εκ των προτέρων. Η πηγή υπενθύμισε, «Ο Μπιλ Μπερνς επιστρέφει και λέει «Κάνε το»».

«Το νορβηγικό ναυτικό βρήκε γρήγορα το σωστό σημείο, στα ρηχά νερά λίγα μίλια μακριά από το νησί Bornholm της Δανίας. . .»
Εγγραφείτε

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Η Νορβηγία ήταν το τέλειο μέρος για τη βάση της αποστολής.

Τα τελευταία χρόνια της κρίσης Ανατολής-Δύσης, ο αμερικανικός στρατός έχει επεκτείνει κατά πολύ την παρουσία του εντός της Νορβηγίας, της οποίας τα δυτικά σύνορα εκτείνονται 1.400 μίλια κατά μήκος του βόρειου Ατλαντικού Ωκεανού και συγχωνεύονται πάνω από τον Αρκτικό Κύκλο με τη Ρωσία. Το Πεντάγωνο έχει δημιουργήσει θέσεις εργασίας και συμβόλαια με υψηλή αμοιβή, εν μέσω τοπικών αντιπαραθέσεων, επενδύοντας εκατοντάδες

εκατομμύρια δολάρια για την αναβάθμιση και την επέκταση των εγκαταστάσεων του Αμερικανικού Ναυτικού και Πολεμικής Αεροπορίας στη Νορβηγία. Τα νέα έργα περιελάμβαναν, το πιο σημαντικό, ένα προηγμένο ραντάρ συνθετικού διαφράγματος πολύ βόρεια που ήταν ικανό να διεισδύσει βαθιά στη Ρωσία και κυκλοφόρησε στο Διαδίκτυο ακριβώς καθώς η αμερικανική κοινότητα πληροφοριών έχασε την πρόσβαση σε μια σειρά από τοποθεσίες ακρόασης μεγάλης εμβέλειας εντός της Κίνας.

Μια πρόσφατα ανακαινισμένη αμερικανική βάση υποβρυχίων, η οποία ήταν υπό κατασκευή για χρόνια, είχε [τεθεί σε λειτουργία](#) και περισσότερα [αμερικανικά υποβρύχια ήταν πλέον σε θέση να συνεργαστούν στενά](#) με τους Νορβηγούς συναδέλφους τους για να παρακολουθήσουν και να κατασκοπεύσουν μια μεγάλη ρωσική πυρηνική περιοχή 250 μίλια ανατολικά, στην Χερσόνησος Κόλα. Η Αμερική έχει επίσης [επεκτείνει σε μεγάλο βαθμό μια νορβηγική αεροπορική βάση](#) στο βορρά και έχει παραδώσει στη νορβηγική αεροπορία έναν στόλο [περιπολικών αεροσκαφών P8 Poseidon, κατασκευής Boeing](#), για να ενισχύσει την κατασκοπεία μεγάλης εμβέλειας για όλα τα πράγματα στη Ρωσία.

Σε αντάλλαγμα, η νορβηγική κυβέρνηση εξόργισε τους φιλελεύθερους και ορισμένους μετριοπαθείς στο κοινοβούλιο της τον περασμένο Νοέμβριο περνώντας τη Συμπληρωματική Συμφωνία Αμυντικής Συνεργασίας (SDCA). Σύμφωνα με τη νέα συμφωνία, το [νομικό σύστημα των ΗΠΑ θα έχει δικαιοδοσία σε ορισμένες «συμφωνημένες περιοχές»](#) στον Βορρά για Αμερικανούς στρατιώτες που κατηγορούνται για εγκλήματα εκτός βάσης, καθώς και για όσους Νορβηγούς πολίτες κατηγορούνται ή ύποπτοι για παρέμβαση στις εργασίες στη βάση.

Η Νορβηγία ήταν ένας από τους αρχικούς υπογράφοντες τη Συνθήκη του ΝΑΤΟ το 1949, στις πρώτες μέρες του Ψυχρού Πολέμου. Σήμερα, ο ανώτατος διοικητής του ΝΑΤΟ είναι ο Γενς Στόλτενμπεργκ, ένας αφοσιωμένος αντικομμουνιστής, ο οποίος υπηρέτησε ως πρωθυπουργός της Νορβηγίας για οκτώ χρόνια προτού μετακομίσει στην ανώτατη θέση του στο ΝΑΤΟ, με την

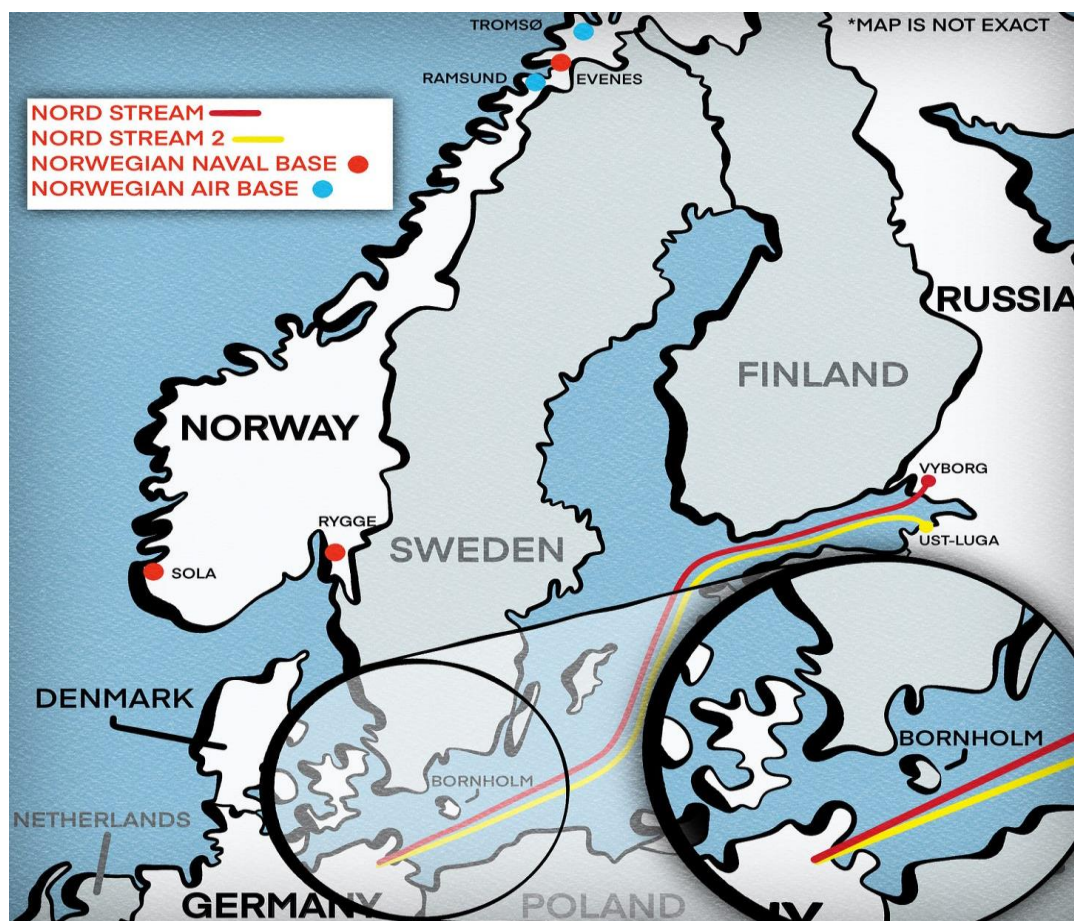
αμερικανική υποστήριξη, το 2014. Ήταν σκληροπυρηνικός σε όλα τα πράγματα Πούτιν και Ρωσία που είχε συνεργαστεί με την αμερικανική κοινότητα πληροφοριών από τον πόλεμο του Βιετνάμ. Έκτοτε έχει απόλυτη εμπιστοσύνη. «Είναι το γάντι που ταιριάζει στο χέρι των Αμερικανών», είπε η πηγή.

Πίσω στην Ουάσιγκτον, οι σχεδιαστές ήξεραν ότι έπρεπε να πάνε στη Νορβηγία. «Μισούσαν τους Ρώσους και το νορβηγικό ναυτικό ήταν γεμάτο από θαυμάσιους ναυτικούς και δύτες που είχαν γενιές εμπειρίας στην εξαιρετικά κερδοφόρα εξερεύνηση πετρελαίου και φυσικού αερίου βαθέων υδάτων», είπε η πηγή. Θα μπορούσαν επίσης να εμπιστευτούν ότι θα κρατήσουν μυστική την αποστολή. (Οι Νορβηγοί μπορεί να είχαν και άλλα συμφέροντα. Η καταστροφή του Nord Stream —αν οι Αμερικανοί μπορούσαν να την αποσπάσουν— θα επέτρεπε στη Νορβηγία να πουλήσει πολύ περισσότερο από το δικό της φυσικό αέριο στην Ευρώπη.)

Κάποια στιγμή τον Μάρτιο, μερικά μέλη της ομάδας πέταξαν στη Νορβηγία για να συναντηθούν με τη Νορβηγική Μυστική Υπηρεσία και το Ναυτικό. Ένα από τα βασικά ερωτήματα ήταν πού ακριβώς στη Βαλτική Θάλασσα ήταν το καλύτερο μέρος για να τοποθετηθούν τα εκρηκτικά. Το Nord Stream 1 και 2, το καθένα με δύο σειρές αγωγών, χωρίστηκαν σε μεγάλο μέρος της διαδρομής λίγο περισσότερο από ένα μίλι καθώς έφτασαν στο λιμάνι του Greifswald στα βορειοανατολικά της Γερμανίας.

Το νορβηγικό ναυτικό έσπευσε να βρει το κατάλληλο σημείο, στα ρηχά νερά της Βαλτικής θάλασσας λίγα μίλια έξω από το νησί Bornholm της Δανίας. Οι αγωγοί απείχαν περισσότερο από ένα μίλι μεταξύ τους κατά μήκος ενός θαλάσσιου πυθμένα που είχε βάθος μόλις 260 πόδια. Αυτό θα ήταν πολύ εντός της εμβέλειας των δυτών, οι οποίοι, λειτουργώντας από έναν νορβηγικό κυνηγό ορυχείων κλάσης Alta, θα βουτήξουν με ένα μείγμα οξυγόνου, αζώτου και ηλίου που ρέει από τις δεξαμενές τους και θα φυτεύουν γομώσεις σχήματος C4 στους τέσσερις αγωγούς με τιμεντένιο προστατευτικό εξώφυλλο. Θα ήταν κουραστική, χρονοβόρα και επικίνδυνη εργασία, αλλά τα νερά ανοιχτά του Μπόρνχολμ είχαν

ένα άλλο πλεονέκτημα: δεν υπήρχαν μεγάλα παλιρροιακά ρεύματα, που θα έκαναν το έργο της κατάδυσης πολύ πιο δύσκολο.

Μετά από λίγη έρευνα, οι Αμερικανοί ήταν όλοι μέσα.

Σε αυτό το σημείο, η σκοτεινή ομάδα καταδύσεων του Πολεμικού Ναυτικού στην Πόλη του Παναμά μπήκε ξανά στο παιχνίδι. Τα σχολεία βαθέων υδάτων στην Πόλη του Παναμά, των οποίων οι εκπαιδευόμενοι συμμετείχαν στο Ivy Bells, θεωρούνται ως ανεπιθύμητο τέλμα από τους επίλεκτους απόφοιτους της Ναυτικής Ακαδημίας στην Αννάπολη, οι οποίοι συνήθως αναζητούν τη δόξα του να διοριστούν ως Seal, πιλότος μαχητικού ή υποβρύχιο. Αν κάποιος πρέπει να γίνει «Μαύρο παπούτσι» -δηλαδή μέλος της λιγότερο επιθυμητής διοίκησης πλοίου επιφανείας- υπάρχει πάντα τουλάχιστον καθήκον σε ένα αντιτορπιλικό, καταδρομικό ή αμφίβιο πλοίο. Το λιγότερο λαμπερό από όλα είναι ο δικός μου

πόλεμος. Οι δύτες του δεν εμφανίζονται ποτέ σε ταινίες του Χόλιγουντ, ή στο εξώφυλλο δημοφιλών περιοδικών.

«Οι καλύτεροι δύτες με προσόντα βαθιάς κατάδυσης είναι μια στενή κοινότητα και μόνο οι καλύτεροι στρατολογούνται για την επιχείρηση και τους λένε να είναι έτοιμοι να κληθούν στη CIA στην Ουάσιγκτον», είπε η πηγή.

Οι Νορβηγοί και οι Αμερικανοί είχαν μια τοποθεσία και τους πράκτορες, αλλά υπήρχε μια άλλη ανησυχία: οποιαδήποτε ασυνήθιστη υποβρύχια δραστηριότητα στα νερά ανοιχτά του Μπόρνχολμ θα μπορούσε να τραβήξει την προσοχή του σουηδικού ή του δανικού ναυτικού, που θα μπορούσαν να το αναφέρουν.

Η Δανία ήταν επίσης μια από τις αρχικές υπογράφοντες το NATO και ήταν γνωστή στην κοινότητα των πληροφοριών για τους ειδικούς δεσμούς της με το Ηνωμένο Βασίλειο. Η Σουηδία είχε υποβάλει αίτηση για ένταξη στο NATO και είχε επιδείξει τη μεγάλη της ικανότητα στη διαχείριση των υποβρύχιων ηχητικών και μαγνητικών συστημάτων αισθητήρων που εντόπιζαν με επιτυχία ρωσικά υποβρύχια που εμφανίζονταν περιστασιακά σε απομακρυσμένα νερά του σουηδικού αρχιπελάγους και αναγκάζονταν να βγουν στην επιφάνεια.

Οι Νορβηγοί ενώθηκαν με τους Αμερικανούς επιμένοντας ότι ορισμένοι ανώτεροι αξιωματούχοι στη Δανία και τη Σουηδία έπρεπε να ενημερωθούν γενικά για πιθανή καταδυτική δραστηριότητα στην περιοχή. Με αυτόν τον τρόπο, κάποιος υψηλότερος θα μπορούσε να παρέμβει και να κρατήσει μια αναφορά εκτός της αλυσίδας διοίκησης, μονώνοντας έτσι τη λειτουργία του αγωγού. «Αυτό που τους είπαν και αυτό που ήξεραν ήταν σκόπιμα διαφορετικά», μου είπε η πηγή. (Η πρεσβεία της Νορβηγίας, που ζητήθηκε να σχολιάσει αυτή την ιστορία, δεν απάντησε.)

Οι Νορβηγοί ήταν το κλειδί για την επίλυση άλλων εμποδίων. Το ρωσικό ναυτικό ήταν γνωστό ότι διέθετε τεχνολογία επιτήρησης

ικανή να εντοπίσει και να πυροδοτήσει υποβρύχιες νάρκες. Οι αμερικανικοί εκρηκτικοί μηχανισμοί έπρεπε να καμουφλαριστούν με τρόπο που θα τους έκανε να φαίνονται στο ρωσικό σύστημα ως μέρος του φυσικού υποβάθρου - κάτι που απαιτούσε προσαρμογή στη συγκεκριμένη αλατότητα του νερού. Οι Νορβηγοί είχαν μια διόρθωση.

Οι Νορβηγοί είχαν λύση και στο κρίσιμο ερώτημα *πότε* πρέπει να γίνει η επιχείρηση. Κάθε Ιούνιο, τα τελευταία 21 χρόνια, ο Αμερικανικός Έκτος Στόλος, του οποίου η ναυαρχίδα εδρεύει στη Γκαέτα της Ιταλίας, νότια της Ρώμης, έχει χρηματοδοτήσει μια μεγάλη άσκηση του NATO στη Βαλτική Θάλασσα με τη συμμετοχή πολλών συμμαχικών πλοίων σε όλη την περιοχή. Η τρέχουσα άσκηση, που πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο, θα είναι [γνωστή ως Baltic Operations 22 ή BALTOPS 22](#). Οι Νορβηγοί πρότειναν ότι αυτό θα ήταν το ιδανικό κάλυμμα για την εγκατάσταση των ορυχείων.

Οι Αμερικανοί παρείχαν ένα ζωτικό στοιχείο: έπεισαν τους σχεδιαστές του Έκτου Στόλου να προσθέσουν μια άσκηση έρευνας και ανάπτυξης στο πρόγραμμα. Στην άσκηση, όπως [δημοσιοποιήθηκε από το Πολεμικό Ναυτικό](#), συμμετείχε ο Έκτος Στόλος σε συνεργασία με τα «έρευνα και τα κέντρα πολέμου» του Πολεμικού Ναυτικού. Η εκδήλωση στη θάλασσα θα πραγματοποιηθεί στα ανοικτά των ακτών του νησιού Bornholm και θα συμμετάσχει ομάδες δυτών του NATO να φυτεύουν νάρκες, με ανταγωνιστικές ομάδες να χρησιμοποιούν την τελευταία υποβρύχια τεχνολογία για να τις βρουν και να τις καταστρέψουν.

Ήταν τόσο χρήσιμη άσκηση όσο και έξυπνο εξώφυλλο. Τα αγόρια της Πόλης του Παναμά θα έκαναν τη δουλειά τους και τα εκρηκτικά C4 θα ήταν στη θέση τους μέχρι το τέλος του BALTOPS22, με συνδεδεμένο ένα χρονόμετρο 48 ωρών. Όλοι οι Αμερικάνοι και οι Νορβηγοί θα είχαν χαθεί από την πρώτη έκρηξη.

Οι μέρες μετρούσαν αντίστροφα. «Το ρολόι χτυπούσε και πλησιάζαμε στην ολοκλήρωση της αποστολής», είπε η πηγή.

Και μετά: Η Ουάσιγκτον είχε δεύτερες σκέψεις. Οι βόμβες θα εξακολουθούσαν να τοποθετούνται κατά τη διάρκεια του BALTOPS, αλλά ο Λευκός Οίκος ανησυχούσε ότι ένα παράθυρο δύο ημερών για την έκρηξή τους θα ήταν πολύ κοντά στο τέλος της άσκησης και θα ήταν προφανές ότι η Αμερική είχε εμπλακεί.

Αντίθετα, ο Λευκός Οίκος είχε ένα νέο αίτημα: «Μπορούν τα παιδιά στο πεδίο να βρουν κάποιο τρόπο να ανατινάξουν τους αγωγούς αργότερα κατόπιν εντολής;»

Ορισμένα μέλη της ομάδας σχεδιασμού ήταν θυμωμένα και απογοητευμένα από τη φαινομενική αναποφασιστικότητα του Προέδρου. Οι δύτες της Πόλης του Παναμά είχαν επανειλημμένα εξασκηθεί στη φύτευση του C4 σε αγωγούς, όπως έκαναν κατά τη διάρκεια του BALTOPS, αλλά τώρα η ομάδα στη Νορβηγία έπρεπε να βρει έναν τρόπο για να δώσει στον Μπλάντεν αυτό που ήθελε—την ικανότητα να εκδίδει επιτυχή εντολή εκτέλεσης κάθε φορά της επιλογής του.

Το να επιφορτιστεί με μια αυθαίρετη αλλαγή της τελευταίας στιγμής ήταν κάτι που η CIA είχε συνηθίσει να διαχειρίζεται. Αλλά ανανέωσε επίσης τις ανησυχίες που συμερίστηκαν ορισμένοι σχετικά με την αναγκαιότητα και τη νομιμότητα της όλης επιχείρησης.

Οι μυστικές εντολές του Προέδρου προκάλεσαν επίσης το δίλημμα της CIA στις ημέρες του πολέμου του Βιετνάμ, όταν ο Πρόεδρος Τζόνσον, αντιμέτωπος με το αυξανόμενο αίσθημα κατά του πολέμου του Βιετνάμ, διέταξε την Υπηρεσία να παραβιάσει τον καταστατικό της - ο οποίος της απαγόρευε συγκεκριμένα να δρα εντός της Αμερικής - κατασκοπεύοντας αντιπολεμικούς ηγέτες για να προσδιορίσουν αν ελέγχονταν από την κομμουνιστική Ρωσία.

Η υπηρεσία εν τέλει συναίνεσε, και καθ' όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του 1970 έγινε σαφές πόσο μακριά ήταν διατεθειμένη να φτάσει. Υπήρξαν μεταγενέστερες αποκαλύψεις εφημερίδων μετά τα σκάνδαλα Γουότεργκεϊτ για την κατασκοπεία Αμερικανών πολιτών από την Υπηρεσία, τη συμμετοχή της στη δολοφονία ξένων ηγετών και την υπονόμηση της σοσιαλιστικής κυβέρνησης του Σαλβαδόρ Αλιέντε.

Αυτές οι αποκαλύψεις οδήγησαν σε μια δραματική σειρά ακροάσεων στα μέσα της δεκαετίας του 1970 στη Γερουσία, με επικεφαλής τον Frank Church του Αϊντάχο, που κατέστησε σαφές ότι ο Richard Helms, τότε διευθυντής του Οργανισμού, αποδέχτηκε ότι είχε υποχρέωση να κάνει αυτό που Ο Πρόεδρος ήθελε, ακόμα κι αν αυτό σήμαινε παραβίαση του νόμου.

Σε αδημοσίευτη, κεκλεισμένων των θυρών μαρτυρία, ο Χελμς εξήγησε με θλίψη ότι «έχεις σχεδόν Άμωμη Σύλληψη όταν κάνεις κάτι» κάτω από μυστικές εντολές ενός Προέδρου. «Είτε είναι σωστό να το έχεις, είτε λάθος που θα το έχεις, [η CIA] λειτουργεί με διαφορετικούς κανόνες και βασικούς κανόνες από οποιοδήποτε άλλο μέρος της κυβέρνησης». Ουσιαστικά έλεγε στους γερουσιαστές ότι ο ίδιος, ως επικεφαλής της CIA, καταλάβαινε ότι εργαζόταν για το Στέμμα και όχι για το Σύνταγμα.

Οι Αμερικανοί που εργάζονταν στη Νορβηγία λειτούργησαν με την ίδια δυναμική και άρχισαν ευσυνείδητα να εργάζονται για το νέο πρόβλημα - πώς να πυροδοτήσουν εξ αποστάσεως τα εκρηκτικά C4 κατόπιν εντολής του Μπλάντεν. Ήταν μια πολύ πιο απαιτητική αποστολή από ό,τι κατάλαβαν αυτοί στην Ουάσιγκτον. Δεν υπήρχε τρόπος για την ομάδα στη Νορβηγία να μάθει τότε ο Πρόεδρος θα μπορούσε να πατήσει το κουμπί. Θα ήταν σε λίγες εβδομάδες, σε πολλούς μήνες ή σε μισό χρόνο ή περισσότερο;

Το C4 που συνδέεται με τους αγωγούς θα ενεργοποιείται από μια σηματοδούρα σόναρ που θα πέφτει από ένα αεροπλάνο σε σύντομο χρονικό διάστημα, αλλά η διαδικασία περιλάμβανε την πιο προηγμένη τεχνολογία επεξεργασίας σήματος. Μόλις

τοποθετηθούν, οι συσκευές καθυστερημένου χρονισμού που είναι προσαρτημένες σε οποιονδήποτε από τους τέσσερις αγωγούς θα μπορούσαν να ενεργοποιηθούν κατά λάθος από το περίπλοκο μείγμα θορύβων του περιβάλλοντος των ωκεανών σε όλη τη Βαλτική Θάλασσα που υφίσταται μεγάλη διακίνηση - από κοντινά και μακρινά πλοία, υποβρύχιες γεωτρήσεις, σεισμικά γεγονότα, κύματα και ακόμη και θάλασσα πλάσματα. Για να αποφευχθεί αυτό, η σηματοδότηση του βυθομέτρου, μόλις τοποθετηθεί, θα εκπέμπει μια ακολουθία μοναδικών τονικών ήχων χαμηλής συχνότητας -όπως αυτοί που εκπέμπονται από ένα φλάουτο ή ένα πιάνο- που θα αναγνωρίζονται από τη συσκευή χρονισμού και, μετά από προκαθορισμένες ώρες της καθυστέρησης, πυροδοτήστε τα εκρηκτικά.

Στις 26 Σεπτεμβρίου 2022, ένα αεροπλάνο παρακολούθησης P8 του Νορβηγικού Ναυτικού πραγματοποίησε μια φαινομενικά συνηθισμένη πτήση και έριξε μια σηματοδότηση σόναρ. Το σήμα εξαπλώθηκε υποβρύχια, αρχικά στο Nord Stream 2 και στη συνέχεια στο Nord Stream 1. Λίγες ώρες αργότερα, τα υψηλής ισχύος εκρηκτικά C4 ενεργοποιήθηκαν και τρεις από τους τέσσερις αγωγούς τέθηκαν εκτός λειτουργίας. Μέσα σε λίγα λεπτά, λίμνες αερίου μεθανίου που παρέμεναν στους κλειστούς αγωγούς μπορούσαν να φανούν να απλώνονται στην επιφάνεια του νερού και ο κόσμος έμαθε ότι κάτι μη αναστρέψιμο είχε συμβεί.

FALLOUT

Αμέσως μετά τον βομβαρδισμό του αγωγού, τα αμερικανικά ΜΜΕ τον αντιμετώπισαν σαν ένα άλυτο μυστήριο. Η Ρωσία αναφέρθηκε [επανελημμένα ως πιθανός ένοχος](#), η οποία υποκινήθηκε από υπολογισμένες διαρροές από τον Λευκό Οίκο - αλλά χωρίς ποτέ να διαπιστωθεί ένα σαφές κίνητρο για μια τέτοια πράξη αυτο-δολιοφθοράς, πέρα από την απλή ανταπόδοση. Λίγους μήνες αργότερα, όταν αποκαλύφθηκε ότι οι ρωσικές αρχές έπαιρναν αθόρυβα εκτιμήσεις για το κόστος επισκευής των αγωγών, οι [New York Times περιέγραψαν](#) την είδηση ως «περίπλοκες θεωρίες για το ποιος ήταν πίσω από» την

επίθεση. Καμία μεγάλη αμερικανική εφημερίδα δεν έσκαψε τις προηγούμενες απειλές για τους αγωγούς που είχαν διατυπώσει ο Μπάιντεν και η υφυπουργός Εξωτερικών Νούλαντ.

Αν και δεν ήταν ποτέ ξεκάθαρο γιατί η Ρωσία θα επιδίωκε να καταστρέψει τον δικό της κερδοφόρο αγωγό, μια πιο ενδεικτική λογική για την ενέργεια του Προέδρου προήλθε από τον Υπουργό Εξωτερικών Blinken.

Ερωτηθείς σε συνέντευξη Τύπου τον περασμένο Σεπτέμβριο σχετικά με τις συνέπειες της επιδείνωσης της ενεργειακής κρίσης στη Δυτική Ευρώπη, ο [Blinken περιέγραψε](#) τη στιγμή ως δυνητικά καλή:

«Είναι μια τεράστια ευκαιρία να αφαιρέσουμε μια για πάντα την εξάρτηση από τη ρωσική ενέργεια και έτσι να αφαιρέσουμε από τον Βλαντιμίρ Πούτιν τον οπλισμό της ενέργειας ως μέσο προώθησης των αυτοκρατορικών του σχεδίων. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και προσφέρει τεράστιες στρατηγικές ευκαιρίες για τα επόμενα χρόνια, αλλά εν τω μεταξύ είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να διασφαλίσουμε ότι οι συνέπειες όλων αυτών δεν θα βαρύνουν τους πολίτες των χωρών μας ή, εν προκειμένω, σε όλο τον κόσμο.»

Πιο πρόσφατα, η Victoria Nuland εξέφρασε την ικανοποίησή της για τον θάνατο του νεότερου από τους αγωγούς. Καταθέτοντας σε μια ακρόαση της Επιτροπής Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας στα τέλη Ιανουαρίου είπε στον γερουσιαστή Τεντ Κρουζ: «Όπως εσύ, είμαι, και νομίζω ότι η κυβέρνηση είναι πολύ χαρούμενη που γνωρίζει ότι το Nord Stream 2 είναι τώρα, όπως θέλεις να πεις, κομμάτι μετάλλου στο βυθό της θάλασσας».

Η πηγή είχε μια πολύ πιο προσανατολισμένη άποψη για την απόφαση του Μπάιντεν να σαμποτάρει περισσότερα από 1500 μίλια του αγωγού Gazprom καθώς πλησίαζε ο χειμώνας. «Λοιπόν», είπε, μιλώντας για τον Πρόεδρο, «πρέπει να παραδεχτώ ότι ο τύπος έχει ένα ζευγάρι μπάλες. Είπε ότι θα το έκανε και το έκανε».

Ερωτηθείς γιατί πίστευε ότι οι Ρώσοι απέτυχαν να απαντήσουν, είπε κυνικά: «Ίσως θέλουν την ικανότητα να κάνουν τα ίδια πράγματα που έκαναν οι ΗΠΑ.

«Ήταν ένα όμορφο εξώφυλλο», συνέχισε. «Πίσω από αυτήν ήταν μια μυστική επιχείρηση που τοποθέτησε ειδικούς στον τομέα και εξοπλισμό που λειτουργούσε με μυστικό σήμα.

«Το μόνο ελάττωμα ήταν η απόφαση να το κάνω».